

Міста ці великі як не любити?..

Ілля Васильєв

Міста ці великі як не любити?
Коли вони, ніби окремим життям,
Живуть, як малюнки дівчаток гарненьких
Із мріями їхніми, з вічним життям.

Живуть, як думки дітей і дорослих,
Із їхнім бажанням, що творить їх мрію,
Із радістю й щастям усіх перехожих
Із шелестом листя, що створює пісню.

Звісно, у місті не так, як у полі:
Повітря брудне і вітер слабкий,
Та все ж і у місті, не тільки у лісі чи в полі
Сказати, відчути можна, що ти живий.

І всюди надію втілює місто велике —
Постійну надію, немов вічно живу,
Таке непорушне місто, таке невгамовне,
Що знову і знову у місті втілює мрію живу.